

Radvilaitis

RADVILIŠKIO RAJONO LAIKRAŠTIS MOTERIMS

Nr. 12 (14)

1992 m. rugpjūčio mėnuo

Kaina 2 rub.

MIELOSIOS, sveikos gyvos! Atostogavote Jūs, atostogavome ir mes. Todėl liepos mėnesį išleisti laikraštį

nebuvo galimybės, todėl su Jumis seniai nesimatėme, nesikalbėjome.

Viena pažįstama guodėsi, kad vaikai visas atostogas klausinėjo:

— Mamyte, kodėl mes šiemet nevažiuojame prie jūros?

Vaikai taip ir nesupranta, kodėl užpernai, pernai jie galėjo atostogauti Palangoje, o šiemet — ne.

O kur Jūs atostogavote? Kurorte, namie, darže, cukrinių lauke?

Ko gera, tik nedaugelis Jūsų įstengė išvykti į pamari, pasiekti šiltą Pietų jūrą ar tolimus kraštus.

O dar taip neseniai ir Moterų draugija savo nares pakviesdavo į keliones, profsajunga apmokėdavo kelialapį. Kur tik mes nesame pabuvojusios. O dabar? Dabar kelionės pasidarė mums „neįkandamos“.

Bet kas dabar pigu? Dar pavasarį mes su Jumis samprotavome, ką galima nusipirkti už pusę rublio. Šiandien ir už visą rublį nieko negausi, ne ką daugiau ir už du, už dešimt...

Neduok Dieve susirgti — pajustumėte, kiek nuo rugpjūčio pirmosios pakilo vaistų kainos.

Turguje pirmosios, ankstyvosios daržovės būdavo brangiausios, pasukui po truputį pigdavo. Šiemet jos vis tebebrangsta. Kiek mokėsime už bulves rudenį?

Brangsta ir mūsų laikraštis. Net kalbėti įgriso, kad „elinį kartą“ pakilo ir popieriaus, ir spausdinimo kainos. Pirmųjų „Radvilaitės“ numerių parduotas egzempliorius duodavo kelias kapeikas pelno. Pastarųjų — vien nuostolį. Tas minusas nuolat didėja ir didės.

Rajono valdžia pavasarį „Radvilaitės“ redakcijai buvo žadėjusi kokią nors paramą: gal nuo mokesčių atleisti, gal dotaciją, gal patalpas duoti. „Rašykite pareiškimą“, — vis primindavo. Ne vienas jų gulė ant rajono Tarybos, rajono Valdybos pirmininkų stalų. Pasiuntinėjo vienas nuo kito, tuo visa „parama“ ir baigėsi. Net atsakyti nesiteikė — dabar kitį laikai, mes nebe biurokratai, nekenčiame atsiraišinėjimų...

Taip ir gyvename, šiومتės sausras ir rūpesčių alinamos. Taip ir laukiame, kaip gervė giedros, kada gi bus lengviau. Gal po naujųjų rinkimų?

SKAMBI TĖVIŠKĖS IR JAUNYSTĖS NOSTALGIJA

Liepos viduryje vyrėlesnės ponios ir panelės turėjo didžiulį malonumą: daugiau kaip po dešimties metų Radviliškyje vėl susitiko su Nele Paltiniene, klausėsi jos dainų.

Metai, atrodo, visai nepalietė šios žavingos moters: tokia pat jauna ir graži, puošni ir elegantiška, tik dar įgijusi kažkokio, sunkiai nusakomo žodžiaus, vakarietiško laisvumo ir „blizgesio“, kurio taip labai trūksta mums...

Nepigūs buvo bilietai į koncertą. O kiek jie būtų kainavę, jei ponai Nelei būtų sumokėtas honoraras, ir dar valiuta? Bet honoraro dainininkė atsisakė. Ji į savo mylimą Lietuvą iš užsienių, kur jau senokai gyvena, atkeliavo ne pasipinigauti. Jau greičiau — priminti apie save, pamatyti kitus.

Jaunimą visiškai patenkina aprintais džinsais, sportiniais marškinėliais „pasipuošę“ atlikėjai. Gi mus džiugino viena už kitą puošnės ponios Nelės suknelės, dailūs batu-

cai. „Ach, ači! Kokie parėdail“ — atsiduso ne viena.

O dainos. Ne šiuolaikinis kurtinantis rokas, o tos, senosios, lyriškosios, už širdies griebiančios. Nesvarbu, kad kai kurios jų sukurtos ir visai neseniai. Ne viena klausytoja ir ašarėlę nusibraukė, girdėdama apie gimtinę Lietuvą, tėvų namus, mamą... Jaunų dienų ir tėvynės nostalgija padvelkė „O kaip norėčiau atgalios“. „Daina, tau atidaviau viską“, „Klajūnė aš esu“ skambėjo tarsi lyrinė išpažintis. Kad nepamirštas jaunystės miestas, parodė pabaigoje nuskardėjusi daina „Klaidėdai“.

Koncertą vedė Nijolė Tallat-Kelpšaitė. Jame dalyvavo Arvydas Paltinas, šokėjų pora.

Paprašyta autografo „Radvilaitės“ skaitytojoms, ponija Paltininė brūkštelėjo: „Aš Jus myliu. Jūsų Nelė“.

Ir mes Jus mylimel! Laukiame naujų susitikimų.

S. ALINSKAITĖ

PONAI — NE PONIOS

Vyrai nepanašūs į moteris, o moterys — į vyrus. Kalba eina ne apie anatomiją, o apie skirtumus, užkoduotus genuose, apie tokius psichikos pasireiškimus, kurie, atrodytu, galėtų pasikeisti auklėjimo įtakoje. Tačiau nepasikeičia.

Prancūzų žurnalas „Mari Kler“ išvardina šiuos neatitikimus.

1. Skirtumai pasireiškia jau lopšyje, kur, kaip pastebėjo medicinos personalas, berniukai visą laiką juda kruta, o mergytės pučia akutes.

2. Vyrų smegenys sveria maždaug 200 gramų daugiau, negu moterų, t. y. vidutiniškai 1350 gramų.

3. Moterys žymiai geriau skiria kvapus, tačiau 80 procentų parfumerių — vyrai.

4. Psichinė depresija moteris apninka dvigubai dažniau, negu vyrus.

5. Moterų žymiai jautresnė muzikinė klausia: šešioms gerą klausą turinčioms moterims tenka vienas toks pat muzikalus vyras.

6. Knarkia 48 procentai vyrų ir tik 22 procentų moterų.

7. Amerikiečių lingvistė Debora Tannen nustatė, kad vyrai tiesiai pareiškia savo norus, o moterys ilgai suka aplink.

8. Berniukai labiau išradingi žaidimuose ir apdovanoti didesne fantazija — tokią išvadą padarė Amerikos žaislų gamintojai.

9. Moterys asmeniniais reikalais skambina 3 kartus dažniau už vyrus ir kasdien telefonu prakalba maždaug 20 minučių, vyrai gi — 6 minutes.

10. Persileidimas įvyksta žymiai dažniau, kai vaisius vyriškos giminės. Stiprioji lytis aplamai mažiau gyvybinga. 20-ies metų 100 merginų tenka 98 jaunuoliai; 60-mečių disproporcija dar didesnė — vyrai sudaro vos 40 procentų atitinkamos gyventojų amžiaus grupės.

11. Apklausa Prancūzijoje parodė, kad 69 proc. šeimų biudžetą kontroliuoja moterys.

12. Moterys dukart jautresnės alkoholio poveikiui, nes jį iš organizmo šalinantis fermentas mažiau aktyvus, nei vyrų.

13. 90 proc. paauglių, kuriuos kankina šlapimo nelaikymas, — berniukai.

14. Jaunuoliai žymiai gabetesni matematikai: iš 12 jaunų gabių mokslininkų — tik viena mergina.

15. Išskirtinis vyrų bruožas — fetišizmas.

(Nukelta į 4 psl.)

MINTYS IS MALDOS

PADĖK MAN MOKYTIS IŠ KLAIĐŲ

Vos išmokę vaikščioti kūdikis, lyg magneto traukiamas, kiekvieną vakarą kepėčiuodavo prie besikūrenančios krosnies, išplėtęs akutes, stebėlydavosi į plazdenančias liepsneles ir vis talkstydavosi jas paliesti. Negelbėdavo nei draudimai, nei gąsdinimai, kad labai skaudės. Kartą, tėvams nepastebėjus, jis visgi pasiekė savo — palytėjo šokinėjančią liepsnelę, žioruojančią žariją. Po klyksmo, ašarų, užgijus nudegimui, nebereikėjo jo nei perspėdinti, nei „ganyti“. Jis pasimokė.

Mokosi ir suaugę. Vieniems užtenka ir vienos pamokos, kiti gi jas kartoja dažnai. Juk ne veltui sakoma: „Protingas du kartus į tą patį akmenį kojos nenusimuš“.

Taip. Padaręs klaidą, iš jos pasimokai. Bet pirmiausia reikia suvokti, kur ją padarei, surasti būdą ją ištaisyti, stengtis jos nekartoti. Juk klaidų nedaro tik tas, kas nieko nedaro. O visas žmogaus gyvenimas yra veikla.

Tiesa, kad nusimušęs koją į akmenį, protingas žmogus arba jį nuritins iš savo kelio, arba jį apeis. Bet jeigu jo padaryta klaida nuostoli, skausmą sukels ne jam pačiam, o kitam? Ar tada kaltininkas norės suprasti savo blogą, neteisingą poelgį, ar stengsis jį ištaisyti, nebekartoti?

Deja, deja... Kiek daug nemalonomų, skriaudos, skausmo sukelia aukštesnėje visuomenės pakopoje atsidūrę valdininkai, viršininkai, turį teisę spręsti kitų reikalus. Kaip dažnai jie lengvabūdiškai, neįsigilinę vienu plunksnos brūkštelėjimu ar šaltu žodžiu padaro klaidą. Ne specialiai norėdami kam nors padaryti blogą, o paprasčiausiai vengdami dėl „svetimo“ sukti galvą. Ar jie visada supranta padarę klaidą? Ar stengiasi ją ištaisyti, jos nekartoti? Ar jie suvokia, kad nenoras daryti gera yra tolygus norui daryti blogą?

Viešpatie, padėk man mokytis iš klaidų ir stengtis!

J. M.

LIEPOS 23
RUGPJŪCIO 22

LIŪTAS

(Pagal Rytų horoskopą Liūtas rugpjūčio 16 — rugsėjo 15)

Vyrai — idealūs partneriai, romantikai, atviri, lengvai užsiliepsnojančiai ir atlaidūs meilėje. Nėlinę viešai demonstruoti savo jausmų. Visada apsupti moterų, bet jais galima pasitikėti, jeigu jau užkariavote jų meilę.

Moterys — ambicingos ir idealistės. Jų prierašumas meilėje stiprus. Teikia pirmenybę griežtai savi kontrolei. Naudojasi priešingos lyties dėmesiu; ne egoistiškos, ramios ir santūrios, nors kartais ir pameta saiką, tampa pernelyg aistringos. Išsiskiria iš kitų atkakliu tikslo siekimu, dogmatiškais pažiūromis. Įsitikinusios, kad jų žodis — įstatymas kitiems.

Liūto ženklų spalva, be abejo, yra auksinė geltona. Akmenys — rubinas ir auksaspalvis cirkonas (hiacintas).

Rugpjūčio mėnesį gimusių akmenys — oniksas, sardoniksas. Jeigu žmogus gimęs „po Saule“ (Liūto žvaigždyne), jis turį nešioti chrizoberilą arba deimantą. Laimė ir pasisekimas Liūta lydės, jei jis išgys kalnų krištolą arba auksaspalvį kvarcą.

Hiacintas — skaidri raudonos, oranžinės, rusvos, rožinės spalvos circono atmaina. Juvelyrinis akmuo, žinomas nuo senų laikų ir naudojamas papuošalams. Buvo laikomas talismanu nuo užkrečiamų ligų, ypač maro. Pavadinatas gėlės vardu. Sena legenda byloja, kad šias puikias auksaspalves gėles Apolonas išaugino iš kraujo gražaus jaunuolio Hiacinto, kurį nužudė vėjų dievas Zefyras. Viduriniais amžiais hiacintais buvo vadinami visi geltoni brangakmeniai. Vėliau hiacintais imta vadinti tik geltonuosius Sri Lankos cirkonus.

Cirkonai gamtoje dažniausiai esti gelsvai rudi, geltoni, rausvai raudoni, rečiau — raudoni, oranžiniai. Žalsvai tabakinės spalvos, žali ir bespalviai. Bespalvių cirkonų gamtoje reta, bet kai kurių šalių rinkose — nemaža. Tai — termiškai apdoroti geltonieji arba rudieji cirkonai. Puošniai atrodo žolės žalumo ir žydrai žalios, akinančiai ryškios spalvos cirkonai. Ne mažiau įstabūs, nors niūroki, ir sodrus raudonumo cirkonai. O koks kitas mineralas yra tokios gražios aukso geltonumo spalvos?

VISKAS IŠ KOPŪSTŲ

KOPŪSTAINIAI SU KIAUSINIU

Vienam valgytojui verdame po 1 kiaušinį. Kiaušiniai turi būti minkšti, kad būtų galima atsargiai nulupti. Nuluptas kiaušinis dedamas į paruoštą atvirą vieną ar du kopūstlapius ir gražiai užlanksčius kraštus suvyniojamas. Toliau viskas daroma kaip ir gaminant kopūstainius su mėsa: jie apkepinami riebaluose, troškinami, kol kopūstlapiai visai suminkštėja, kiaušinis per tą laiką pakankamai sukiedėja. Šiems kopūstainiams užpilą paruošiame išleista svieste pakepintų pyrago džiovėsių, pridėjus grietinės, druskos. Viską pakaitiname ir užpilame kopūstainius. Kas mėgsta, gali užpilti spirgučių, įdėję į juos nemažai grietinės.

KOPŪSTŲ SRIUBA

1—2 morkos, 1 vidutinio dydžio kopūstas, 1 šaukštelis cukraus, 1 antaninis obuolys, šaukštelis kmyną, druskos, salierų.

Sriuba labai skani, bet ją būtinai reikia virti tik emaliuotame inde ir laikyti čia nurodomų taisyklių.

Morkas sutarkuojame burokine tarka. Į puodą pilame maždaug 2,5 l vandens, suberiame morkas, cukrų ir užvirus paverdame apie 10 min.

Kol morkos verda, ant lentos kuo siauresniais ruoželiais supjaustome kopūstą, užberame kmyną, šiek tiek druskos ir gerai ranka patriname. Tada juos dedame į verdančias morkas, tik į verdančias, šakute nuolat pamaišome, kad vienodai virtų. Sudėjus kopūstus virti tik atidengtame inde, nuolat pamaišant, kad vienodai virtų ir esantys viršuje, ir dugne. Kai jau kopūstai minkšti, tada sudedame nuluptą sutarkuotą ar plonomis skiltelėmis supjaustytą obuolį ir džiovintus salierų lapelius. Po to dar apie 10 min. lėtai paverdame, ir kopūstų sriuba gatava.

Dietininkai ją valgys su virtomis bulvėmis, kiti gali įsidėti šaukštą grietinės ar grietinėlės, dar kiti, kuriems figūra leidžia, įsidės nuo keptos žąsies likusių riebalų šaukštą. Tie, kurie mėgsta, pakepins aliejuje svogūno ir gerą šaukštą įsidės į lėkštę. Ir skanu, ir sveika. O jei per tiršta, prieš pateikiant galima dalį tirščių išimti ir paskui juos valeyti pavakariams šaltus arba karštus kaip salotas.

SKANUS PLOKSTAINIS SU KOPŪSTAIS

Tešlai: 2 stiklinės miltų, 200 g

margarino, 200 g varškės, 2 kiaušiniai, 2 kupaivi šaukštai grietinės.

Įdarui: 1 kg šviežių kopūstų, 2-3 kiaušiniai, 50 g sviesto, 1/4 stiklinės pyrago džiovėsių, druskos maltų pipirų.

Miltus paberti ant lentos. Labai gerai atšaldytą margariną sutarkuoti ant miltų burokine tarka. Tada dėti pertrintą varškę, grietinę, įmušti kiaušinius ir stambiu duonriekių peiliu visa tai maišyti verčiant iš kraštų į vidurį, kol tešla pasidarys vienos gelsvos spalvos ir visai nebeliks nesulipusių miltų. Tada greit šalta ranka suminkyti tešlą į vieną gabalą. Tešlos gabalą formuoti tokio dydžio, kad išsitektų ant margarino įpakavimo popieriaus. Ant jo padėta tešlą uždengti popieriumi nuo varškės ir padėti į šaldytuvą 4—6 valandoms, dar geriau nakčiai.

Iš atvėsusios tešlos ant lentos iškočioti du lakštus. Vieną dėti į pailgą kepimo formą palikus apie 1—3 cm aukščio kraštus. Išklota tešlą subadyti šakute ir visą apibarstyti pyrago džiovėsieliais. Tada vienodai paskleisti kopūstų įdarą ir ant jo uždėti antrą lakštą. Jį paspaudinėti, kad geriau prisispaustų prie įdaro. Paviršių aptepti išplaktu kiaušiniu. Kepti vidutiniame karštyje apie 40—50 min. Iškeptą dar formoje supjaustyti 4×4 cm kvadrateliais. Plokštainis skaniausias, kol dar šiek tiek šiltas. Labai tinka pietums prie bet kurio sultinio. Taip pat labai tinka vakarienei su erškėtuogių arbata.

Kopūstų įdaras: pirmiausia kietai išvirti kiaušinius. Kopūstlapius apvirti pasūdytame vandenyje. Nuvarvinti, dar gerai nusausinti ir supjausčius smulkiais siaurais ruoželiais pakepinti svieste. Sudėti į juos smulkiai sukaptus kiaušinius ir pusę nurodyto kiekio pyrago džiovėsių. Paskaninti druska ir maltais kvėpiančiais pipirais, gerai šakute išmaišyti, atvėsinti.

KOPŪSTŲ SULTYS

Medikai, ypač JAV, kopūstų sultims pripažino gydymąją galią. Jie tikina, kad šviežių kopūstų sultimis tinka gydyti skrandžio žaizdas. Rekomenduoja per dieną gerti po 100—200 g kopūstų sulčių. Kopūstų sultis pataria maišyti su ketvirta dalim salierų sulčių.

Iš 1 kg šviežių kopūstų galima išspausti iki 5 stiklinių sulčių.

„Sodo derlius virtuvėje“

RYTAS MUS SUTINKA VĖSA

Vasarą gamta džiugina ryškiomis spalvomis. O kokios spalvos tinka mums pačioms?

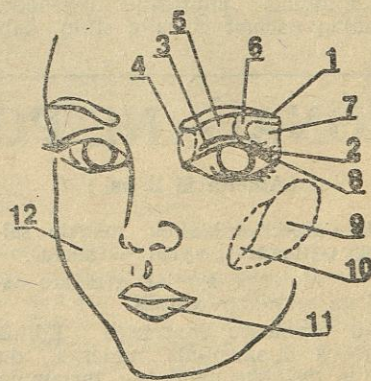
Pirmoji vasaros makijažo taisyklė: kuo karščiau lauke, tuo mažiau grimo. Visų pirma, jis užpildo poras, trukdo odai kvėpuoti. Antra, nuo karštų saulės spindulių tušas ir šešėliai praskysta, susimaišo su prakaitu ir erzina odą, padeda atsirasti raukšlytėms apie akis. Ant tirpstančio grimo nusėda dulkės, o pomados ir šešėlių sudėtyje esantys dažai gali pasikeisti ir tapti pigmentinių dėmių atsiradimo priežastimi.

Bet kartais makijažas būtinas ir vasarą. Siūlome bet kokio amžiaus moterims makijažą „Ryto vėsa“.

Nuvalykite veidą, patepkite jį drėkinančiu kremu. Riebiai odai pagaidautina sausinantį kaukė, antraiš grimas greitai praras savo šviežumą.

Papešiokite antakius pincetu. Plonu lygiu sluoksniu užtepkite ant veido šviesiai rožinį kremą-pudrą, taip pat — ant lūpų ir vokų, tik labai plonai. Pakoreguokite veidą: po akimis, apie šnerves trupučiuką papudruokite šviesia pudra, o nosies šonus — tamsia. Ružas ir lūpdžiūžis — rožinių ar rožinių-avietinių atspalvių.

Minkštas šešėlių perėjimas nuo perlinio iki tamsiai mėlyno mairosi, kaip rasos lašellai pirmuose saulės spinduliuose. Akių kontūrai apibrėžiami žydra ir mėlyna spalva.

SPALVOS

- 1—tamsiai pilka
- 2—mėlyna
- 3—žydra
- 4—pilkai žydra
- 5—pilkai žydra
- 6—bruknių
- 7—violetinė
- 8—tamsiai mėlyna
- 9—švelniai rožinė
- 10—rožinė perlamutrinė
- 11—avietinė
- 12—šviesiai rožinė

Sekančiame numeryje pradėsime spausdinti

JONO ČESNULEVIČIAUS

apsakymą

„PASKUTINIS RYTAS, PIRMAS RYTAS“

AUKSARANKĖMS

Radviliškio vaikų lopšelių-darželių „Zvaigždutė“ puošia daug gražių rankdarbių. Daugelio jų autorė — auklėtoja Regina MARTYSIENĖ. Nuotraukose — pora jos darbėlių. Pateikiame ir jų aprašymus. Nusi-
nerkite!

MERGAITĖ

Reikia raudonų, baltų, rožinių, mėlynų, žalių, rudų siūlų.

Mergaitės veidas mezgamas iš rožinių siūlų žemu stulpeliu. Pradedama nuo vidurio, didinant akių skaičių taip, kad gautųsi ne „blynelis“, o „dubenėlis“. Ant adatos apsukus mėlyną siūlą, padaromos akys, rožinį — nosis, o apsukus apie adatą raudoną siūlą ir ją ištraukus, gausime lūpas. Skruostai siuvinėjami truputį tamsesniais rožiniais siūlais paprastu dygsneliu. Plaukai daromi iš rudų siūlų, kab-

liuku ištraukiant ilgas akis. Atskirai nupinamos kasos ir prisiuvamos tada, kai prie medžiagos siuvas veidas.

Suknelėi reikia raudonų siūlų. Pirmiausia stulpeliu su vienu užmetimu neriama dalis iki llemens. Paskui prie šios dalies primezgamos rankovės (raudonais siūlais), o rankogaliai mezgami baltu siūlu žemu stulpeliu, sumažinus stulpelių skaičių. Iš rožinių siūlų (kaip ir veidas) mezgamos plaštakos.

Suknelės sijonas neriama žymiai platesnis, negu viršutinė dalis, kad siuvant būtų galima suraukti. Sijono apačia papuošiama, apmezgant baltu siūlu. Apykaklaitė ir prijuostelė mezgama iš baltų siūlų ir prisiuvama prie suknelės.

Kojos — iš rožinių siūlų stulpeliu su vienu užmetimu. Truputį pamezgas, daromos puskojinės (baltu

ir raudonu siūlu žemu stulpeliu). Kojos baigiamos mezgti rudu siūlu, mažinant stulpelių skaičių (tai bus batukai).

Paveikslėlis papuošiamas gėlytėmis, kurių žiedėliai daromi iš norimos spalvos siūlų, juos apsakant apie adatą. Gėlyčių lapeliai — iš žalių siūlų (siuvinėjama kilpeliniu būdu ir dygsneliais).

Mergaitė rankoje laiko gėlę, kuri siuvinėjama tokiu pat būdu (gėlės ir stiebo lapeliai — apsakant siūlą apie adatą, o kotelis — siuvinėjant pynute).

Paruoštos detalės prisiuvamos prie medžiagos. Kad gražiau atrodytų, į vidų reikia įdėti vatos arba porolono.

BERNIUKAS

mezgamas panašiai kaip mergaitė.

PONAI — NE PONIOS

(Atkelta iš 2 psl.)

16. Moterys labiau mėgsta saldžius patiekalus, vyrai — sūrius.

17. Moterys žymiai greičiau išmoka užsienio kalbas.

18. Sveicarų lingvistės Editos Slembek duomenimis, moterys du kartus dažniau naudoja tariamąją nuosaką, 5 kartus dažniau tokius žodžius, kaip „tikriausiai“, „truputį“, užduoda 3 kartus daugiau klausimų ir dažniau tikslinasi.

19. Vyrai paprastai priima sprendimus greit ir galutinai, moterys — po ilgų apmąstymų ir konsultacijų su artimaisiais.

20. Psichiatrinių ligonių pacientais vyrai tampa 2 kartus dažniau.

21. Maži berniukai miega ilgiau, negu mergaitės. Bet maždaug 6 metų mergaitės miega valanda ilgiau.

22. Jau minėtos Deborahos Tannen nuomone, moters pritarimas („aha“, „taip taip“) pokalbio metu reiškia tik tiek, kad ji jūsų klausosi, o vyras tai priima kaip pritarimą tam, apie ką jis kalba.

23. Prancūzijoje 6 vyrams, AIDS viruso nešiotojams, tenka 1 moteris.

24. Abi lytys mėgsta žiūrėti į

veidrodį. Skirtumas tik tas, kad moterys apžiūrinėja savo parėdus, • vyrai — savo kūną.

25. Vyrų mėgstama spalva — dažniausiai raudona, o moterų — žydra.

26. Nemiga kankina 60 proc. moterų ir 40 proc. vyrų.

27. Moterys lengviau išgyvena stresą, nes jų organizmas išskiria mažiau adrenalino ir mažiau pašoka arterinis kraujospūdis.

28. Prancūzijoje iš 10 skyrybų 7 atvejais jų iniciatorėmis būna moterys.

29. Moterys šypsosi ir pokalbio metu žiūri pašnekovui į akis dažniau, o vyrų žvilgsnis klaidžioja...

„Echo planety“

Leidėjas — Lietuvos Moterų Draugijos Radviliškio rajono tarybos įmonė „Radvilaitė“, SL 1193. Tiražas 500 egz.

Redaktorė
A. CĖSNULEVICIENĖ

Spauda — iškilioji, apimtis 0,5 sp. lanko. Rinko ir spausdino Radviliškio UAB „Litera“; Užsakymo Nr. 1172.

Adresas: Radviliškis, Gedimino g-vė Nr. 8, tel.: 5-10-03, 5-41-41, Skambinti darbo dienomis 11—12 val.